

Βλαδίμηρος Συμεωνίδης
Διεύθυνση Ορχήστρας

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μαέστρους της γενιάς του. Από το 2006 έως το 2011 διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (RSO Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Πατρών, η Sinfonietta Beograd, η Καμεράτα, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου κ.α. Διηύθυνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την ελληνική και την αυστριακή

Ραδιοφωνία καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης (δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από την τάξη του Uros Lajovic και δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Erich Urbanner με ακαδημαϊκό τίτλο Magister Artium), καθώς και της τάξης Ανώτερων Θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά.

Δίδαξε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ενώ από το 2001 διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Ορχήστρας Δωματίου contra tempo, η οποία ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 2012 και τελεί υπό την Αιγίδα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου (Κορ.Α') Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (Tutti) Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Κ. Καμπάντας, Κ. Παυλάκος **Β' Βιολιά (Κορ.Α')** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου (Κορ.Β') Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (Tutti) Μ. Τοπσιδής, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαλαμζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια **Βιόλες (Κορ.Α')** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σεϊρά (Κορ.Β') Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (Tutti) Φ. Ποτίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης, Ρ. Δαμονίτσα **Βιολοντσέλα (Κορ.Α')** Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμόβ, Β. Σαΐτης (Κορ.Β') Λ. Μανώλα (Tutti) Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς, Μ. Ταλακούδη **Κοντραμπάσα (Κορ.Α')** Χ. Χειμαριός, Ν. Ιβάνοφ (Κορ.Β') Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (Tutti) Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Κ. Μάνος **Φλάουτα (Κορ.Α')** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (Κορ.Β') Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (Tutti) Ν. Κουκής **Όμποε (Κορ.Α')** Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος (Κορ.Β') Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (Tutti) Π. Μαυρομάτης **Κλαρινέτα (Κορ.Α')** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης (Κορ.Β') Α. Σταυρίδης, Α. Μιχαηλίδης (Tutti) Β. Καρατζίβας **Φαγκότα (Κορ.Α')** Γ. Πολίτης, Κ. Βαβάλας (Κορ.Β') Μ. Πουλιούδη (Tutti) Μ. Ηλιοπούλου **Κόρνα (Κορ.Α')** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (Κορ.Β') Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (Tutti) Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Γκρούνης, Α.Σ. Κοσκινάς, Α. Σους **Τρομπέτες (Κορ.Α')** Γ. Νέτσκας, Δ. Γκόγκας (Κορ.Β') Γ. Λασκαρίδης (Tutti) Δ. Κουρατζίνος, Κ. Γκιαβούρης **Τρομπόνα (Κορ.Α')** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (Κορ.Β') Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (Tutti) Ε. Μπαλατάς **Τούμπα (Κορ.Β')** Π. Γεωργιάδης **Τύμπανα (Κορ.Α')** Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ **Κρουστά (Κορ.Β')** Κ. Αργυρόπουλος, Π. Καραμούζη (Tutti) Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου **Άρπα (Κορ.Α')** Κ. Γίμα **Πιάνο (Κορ.Α')** Μ. Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλασίκη Αναπ. Έφορος Κ.Ο.Θ. Δ. Φωτιάδης

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχιότητας

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ Η ΒΙΝΤΕΟΣΚΟΠΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΙΑΣ

Επιμέλεια Εντύπου - Κείμενα: Νίκος Κυριακού Σχεδιασμός: Γιώργος Χρυσοχοΐδης Vector Copyright: varijanta/123RF

ΟΛΗ Η
ΕΛΛΑΔΑ
ΕΝΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σε συνεργασία

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗ
**ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Κινηματογραφική μουσική

Μουσική Διεύθυνση:
Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

Έργα Κυπουργού, Μορικόνας & Ρότα

Οι εκδηλώσεις προσφέρονται δωρεάν
από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Το μόνο αντίτιμο είναι το εισιτήριο για την
είσοδο σε κάθε χώρο, όπου υπάρχει

Είναι υποχρεωτική η προκράτηση θέσης.
Προκρατήσεις εδώ
<https://digitalculture.gov.gr/>

Σάββατο
26/9/2020
20:00

Χορηγοί επικοινωνίας

www.tssο.gr f YouTube Twitter Instagram

Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός

Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗ
ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σάββατο
26/9/2020
20:00

Κινηματογραφική μουσική
Μουσική Διεύθυνση:
Βλαδίμηρος Συμεωνίδης

«Η μουσική του κινηματογράφου συντηρεί στη μνήμη την εικόνα, την ερμηνεύει, ενώ συγχρόνως χρωματίζει επιθυμίες, μνήμες και την προσωπική μας ταύτιση με τις πτυχές ενός ονείρου 35 χιλιοστών».

Μάνος Χατζιδάκις

Νίκος Κυπουργός (1952): Sweet Suite (πάνω σε θέματα του Μάνου Χατζιδάκι) 25'

Η Sweet Suite είναι βασισμένη σε θέματα του Χατζιδάκι από εννέα κινηματογραφικές ταινίες:
I. Ελλάς, Η Χώρα των Ονείρων (1961) II. Blue (1968) III. Οι 300 Σπαρτιάτες (1962)
IV. Χαμένα Όνειρα (1961) V. Sweet Movie (1974) VI. Ελεύθερη Κατάδυση (1995) VII. Ποτέ την Κυριακή (1960)
VIII. Ταξίδι του Μέλιτος (1979) VIII. America America (1963)

Αποσπάσματα από τις σημειώσεις του Νίκου Κυπουργού στο booklet του CD της Κ.Ο.Θ. 'Sweet Suite', που κυκλοφορεί από την Minos EMI.

«Ο Μάνος Χατζιδάκις αγαπούσε ιδιαίτερα τον κινηματογράφο και είχε στενή σχέση με τη μουσική του από τα νεανικά του χρόνια. Στην εποχή του εμπορικού ελληνικού κινηματογράφου είχε την ευκαιρία να πειραματιστεί με τα χρώματα της ορχήστρας και να δοκιμάσει τις τεχνικές που είχε θαυμάσει στους συνθέτες του Χόλυγουντ Max Steiner, Miklos Rozsa, Alex North, Erich Korngold, Bernard Herrmann, ή στους ευρωπαίους Maurice Jaubert και Nino Rota, συνθέτοντας έτσι σταδιακά ένα πολυποικίλο και πλούσιο σε όγκο ορχηστρικό έργο. Ανακαλύπτει κανείς κρυμμένους θησαυρούς, όχι μόνο σε ταινίες όπως το 'America – America' του Elia Kazan ή το 'Ποτέ την Κυριακή' του Jules Dassin, αλλά ακόμη και σε περιπτώσεις που κλήθηκε να υποστηρίξει ταινίες αδιάφορες, όπως το ντοκιμαντέρ 'Ελλάς, η Χώρα των Ονείρων'.

Λίγο πριν φύγει, είχε υποσχεθεί στον σκηνοθέτη Γιώργο Πανουσόπουλο να του γράψει τη μουσική για την 'Ελεύθερη Κατάδυση'. Δεν πρόλαβε όμως. Όταν με το Γιώργο αναζητήσαμε έναν τρόπο ώστε να πραγματοποιηθεί η συνεργασία τους, έστω και απόντος του Χατζιδάκι, επέλεξα να βασίσω όλη τη μουσική της ταινίας σε δύο πιανιστικά θέματα από τη Ρυθμολογία του, κυρίως στο 9/8, στο ύφος του Erik Satie. Κάποιοι απόρρησαν τότε με το θράσος μου, ο Χατζιδάκις όμως νομίζω ότι δεν μου κράτησε κακία.

Τότε ήταν που μου γεννήθηκε η ιδέα να προχωρήσω ένα βήμα παραπέρα, να γράψω δηλαδή ένα νέο έργο-homage στον Χατζιδάκι, βασισμένο στην κινηματογραφική του μουσική. Ιδέα που πραγματοποιήθηκε δέκα χρόνια αργότερα, όταν το Ελληνικό Φεστιβάλ, υπό την καινούργια διεύθυνση του Γιώργου Λούκου μου παρήγγειλε το έργο. Η 'Sweet Suite' πρωτοπαρουσιάστηκε στο Ηρώδειο το καλοκαίρι του 2006 από την Ορχήστρα Εναρμόνια υπό την διεύθυνση του Λουκά Καρυτινού. Χρειάστηκαν άλλα δέκα χρόνια για να φτάσουμε στην έκδοση του έργου σε δίσκο. Κάτι που δεν θα είχε συμβεί χωρίς την αποφασιστική πρωτοβουλία του Μύρωνα Μιχαηλίδη ο οποίος το 2009 επέλεξε, διηύθυνε και ηχογράφησε το έργο με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, με τρόπο ιδανικό.

Έπειτα από πολλαπλές ακροασίες του συνολικού έργου του για τον κινηματογράφο κατέληξα σε 9 από περίπου 75 ταινίες, αναζητώντας σε αυτές τα θέματα – άλλα πολύ γνωστά και οικεία, άλλα σχεδόν άγνωστα – που θα μπορούσαν να συνθέσουν ένα ενιαίο έργο, μέσα από τις αντιθέσεις, την ποικιλία ύφους και τον χαρακτήρα αυτονομίας τους. Τα επιλεγμένα θέματα αποτέλεσαν τις εννέα αντίστοιχα μικρότερες σουίτες, οι οποίες με τη σειρά τους συνδέονται μεταξύ τους χωρίς διακοπή. Φαίνεται ίσως παράδοξο, μα όσο περνάει ο καιρός, κάθε φορά που ασχολούμαι με το έργο του Χατζιδάκι έχω την αίσθηση ότι από τη μία γίνεται ολοένα και πιο απαιτητικός μαζί μου κι από την άλλη μου αφήνει ολοένα και περισσότερη ελευθερία. Στη Sweet Suite κράτησα αυτοσίστις τις μελωδίες, αλλά δούλεψα ελεύθερα σε επίπεδο δομής, αρμονίας, αντιστιξης, ρυθμού, καταθέτοντας έτσι την προσωπική μου ματιά.

Ως προς την ενορχήστρωση, θέλησα να πλουτίσω την ορχήστρα με όργανα που ο ίδιος αγαπούσε ιδιαίτερα, όπως το πιάνο, η κιθάρα, το τσέμπαλο, το μαντολίνο, το ακορντεόν. Μόνο στα μουσικά θέματα από το 'Blue' κράτησα βασικά στοιχεία της αρχικής ενορχήστρωσης (η οποία σημειωτέον δεν είχε γίνει από τον Χατζιδάκι αλλά ήταν οπωσδήποτε στο πνεύμα του), στοιχεία που είχα άλλωστε ήδη επεξεργαστεί όταν μετέγραφα την παρτιτούρα για την πρώτη εκτέλεση του έργου στην Ελλάδα το 1997 από την Ορχήστρα των Χρωμάτων.

Έχω την πεποίθηση πως, παρά το γεγονός ότι ο Χατζιδάκις αυτοχαρακτηριζόταν τραγουδοποιός, στη μουσική του για τον κινηματογράφο αποκαλύπτει και μια άλλη πλευρά, ίσως παραγνωρισμένη.

Η φόρμα κι εδώ παραπέμπει συχνά στο τραγούδι, όμως οι μελωδικές γραμμές διαφοροποιούνται σαφώς και συνιστούν αμιγώς ορχηστρική μουσική. Η αγάπη του για τους κλασικούς συνθέτες του αιώνα του – όπως οι Mahler, Prokofiev, Stravinsky, Shostakovich, Satie, Milhaud... – αφήνει εδώ κι εκεί τα ίχνη της, με κάποιες περισσότερες ή λιγότερες συνειδητές αναφορές, γεγονός που δεν θα μπορούσα να αφήσω ανεκμετάλλευτο.»

Ennio Morricone (1928-2020): Gabriel's oboe από την ταινία 'The Mission' 4'

Η σύνθεση 'Gabriel's Oboe' του Ένιο Μορικόνε αποτελεί το βασικό μουσικό θέμα της ταινίας The Mission (1986) του Roland Joffé. Ο σπουδαίος Ιταλός συνθέτης, ενορχηστρωτής, μάεστρος και τρομπιτίστας, που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή (6 Ιουλίου 2020) σε ηλικία 92 ετών, έχει ονομαστεί δικαίως 'ο αυτοκράτορας των σάουντρακ' γράφοντας μουσική για περισσότερες από 500 ταινίες και τηλεοπτικές σειρές, 60 εκ των οποίων βραβευμένες, με τον ίδιο να έχει κερδίσει επίσης στην καριέρα του κάθε σχετικό βραβείο, όπως συνέβη και σε αυτή την ταινία με τη Χρυσή Σφαίρα καλύτερης πρωτότυπης μουσικής για κινηματογραφική ταινία.

Ennio Morricone (1928): Nuovo Cinema Paradiso (σουίτα) 6'

Η ταινία του Τζουζέπε Τορνάτορε Σινεμά Ο Παράδεισος (1988) είναι ένας ύμνος για την Έβδομη Τέχνη και τη φιλία, ενώ μας καλεί να διατηρήσουμε αναλλοίωτη μέσα μας την παιδική αθωότητα. Η συγκινητική ιστορία ξετυλίγεται με φόντο τις αναμνήσεις ενός σκηνοθέτη από την παιδική του ηλικία και τη φιλία του με έναν μηχανικό προβολής κινηματογράφου. Τα πλούσια συναισθήματα της ιστορίας και οι διαφορετικοί χαρακτήρες που παρελαύνουν δίνουν την ευκαιρία στον Ένιο Μορικόνε να γράψει καθαρά συμφωνική και βαθιά συναισθηματική μουσική και να συνεργαστεί με τον (επίσης συνθέτη) γιο του, Ανδρέα.

Ennio Morricone (1928-2020): Once Upon a Time in America (σουίτα) 11'

Ο Σέρτζιο Λεόνε δημιούργησε την επική ταινία Κάποτε στην Αμερική (1984) με επίκεντρο την ιστορία μίας ομάδας Εβραίων γκάνγκστερς της Νέας Υόρκης, από την παιδική τους ηλικία μέχρι τις ένδοξες ημέρες κατά την περίοδο της ποταπαγόρευσης και το κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες αντάμωμά τους ξανά ύστερα από 35 χρόνια. Ο πρωταγωνιστής επιστρέφει μετά από τόσα χρόνια στον τόπο του εγκλήματος και καλείται να αντιμετωπίσει για μία ακόμη φορά τους δαίμονές του. Ο Ένιο Μορικόνε χρησιμοποιεί πληθώρα ήχων, διάφορα φωνητικά, ως και σφυρίγματα για να ντύσει μουσικά τα διάφορα κομμάτια της ιστορίας και το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό.

Nino Rota (1911-1979): La dolce vita (σουίτα) 7'

Η Γλυκιά Ζωή (1960) είναι μία σειρά σπονδυλωτών επεισοδίων από τη ζωή ενός δημοσιογράφου στη Ρώμη των τελών της δεκαετίας του 50'. Ο Μαρτσέλο Ζεϊ μία έξαλλη ζωή εφήμερων σχέσεων και έντονων απολαύσεων, ανάμεσα σε πλούσιους και διάσημους. Νιώθοντας ένα εσωτερικό κενό, προσπαθεί να βρει το νόημα της ζωής αμφιταλαντευόμενος μεταξύ της γοητείας που του ασκεί ο πλούτος και η κοσμική ζωή από τη μία πλευρά και της προοπτικής μίας ήσυχης ζωής και του ονείρου που να γίνει ένας σοβαρός συγγραφέας από την άλλη. Ο Φεντερίκο Φελίνι χρησιμοποιεί ένα πλήθος θρησκευτικών συμβολισμών για να θέσει ηθικά διλήμματα και να σατιρίσει καυστικά το διεφθαρμένο τρόπο ζωής των νεόπλουτων Ρωμαίων σε μία Ιταλία που αναπτυσσόταν οικονομικά.

Ο Νίνο Ρότα γράφει τη μουσική μίας ακόμη ταινίας του Φελίνι με μία σύγχρονη για την εποχή του ματιά και καταφέρνει να αναδείξει τα παράταιρα συναισθήματα των διαφόρων επεισοδίων της ιστορίας. Από τον φωτογράφο Παπαράτσο (σπουργίτης σε μία τοπική ιταλική διάλεκτο) της ταινίας καθιερώθηκε διεθνώς η σημερινή ονομασία φωτογράφων των διασμητότητων.

Nino Rota (1911-1979): Waltz από την ταινία 'The Godfather' 3'

Οι τριλογία του Φράνσις Φορντ Κόπολα 'Ο Νονός' αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα δημιουργήματα της έβδομης τέχνης. Οι δυνατοί οικογενειακοί δεσμοί και οι φιλίες της πανίσχυρης οικογένειας του οργανωμένου εγκλήματος Κορλεόνε δοκιμάζονται μέσα σε έναν πολύπλοκο κόσμο εξουσίας, παθών, διαφθοράς, εκδίκησης και προδοσίας, αλλά και ιδιαίτερων κωδικών τιμής. Ο Νίνο Ρότα έγραψε τη μουσική και των τριών ταινιών τιμώντας με Όσκαρ για τη δεύτερη της σειράς, το κύριο θέμα της οποίας είναι το 'Immigrant theme'. Το περίφημο 'Βαλς του Νονού' ακούγεται στην πρώτη ταινία και περιγράφει γλαφυρά τον πολύπλοκο χαρακτήρα του Δον Κορλεόνε, αποκαλύπτοντας μία ευαισθησία πίσω από τη σκληράδα, καθώς και τον άσβεστο πόθο του νόστου.

Νίκος Κυριακού